

Motion till riksdagen

1985/86:A248

Nils-Olof Gustafsson m. fl. (s)

Rekryteringsstödet och återflyttningsbidraget

Den 1 januari 1984 infördes ett nytt medel i arbetsmarknadspolitiken, ett rekryteringsstöd riktat till näringslivet. Syftet var bl. a. att underlätta tidiga-reläggning av nyrekrytering och att underlätta för i första hand ungdomar och långtidsarbetslösa att få en fast förankring på arbetsmarknaden.

Det nya stödet visade sig vara verkningsfullt, varför en utvidgning skedde 1 januari 1985. Då infördes ett kommunalt rekryteringsstöd riktat till de långtidsarbetslösa. Genom det kommunala rekryteringsstödet gavs kommuner och landstingskommuner möjlighet att skapa fasta anställningar för en hårt drabbad grupp arbetssökande, en grupp för vilken alternativet som regel var ett beredskapsarbete.

Enligt vad vi erfarit har rekryteringsstödet utgjort ett verksamt hjälpmedel inom arbetsmarknadspolitiken. Det har visat sig att utnyttjandet av rekryteringsstödet har relativt sett varit mest omfattande i skogslänen.

För Jämtlands län kan följande redovisas. Totala antalet personer anvisade arbete med rekryteringsstöd under budgetåret 1984/85 uppgick till 1 107 personer och omfattade totalt 4 526 stödmånader. Antalet arbetsgivare som berördes var 566, varav 360 fick ett stöd och elva arbetsgivare fick mer än tio stöd. Kostnad 21,5 milj. kr.

Fördelningen på män och kvinnor är följande: kvinnor 303, män 804. Av ungdomar under 25 år fick 668 stöd. Arbetsförmedlingen i länet har använt rekryteringsstödet för att anvisa långtidsarbetslösa eller personer som riskerar långtidsarbetslöshet. Länet har under perioden haft den lägsta långtidsarbetslösheten vilket säkert har samband med hanteringen av stödet.

Då det är påvisbart att rekryteringsstödet varit framgångsrikt och att det dessutom har fördelar i administrativt avseende, anser vi att stödformen bör vara kvar.

För närvarande kan, under vissa förutsättningar, lämnas bidrag till arbetstagare, som har beviljats starthjälp, för återflyttning till hemorten inom ett år från flyttningen till anställningsorten. I budgetpropositionen föreslås att återflyttningsbidraget skall avskaffas fr. o. m. 1 juli 1986. Det motiv som anges är att bidraget utnyttjats i mycket ringa omfattning.

Det är säkert riktigt att återflyttningsbidraget inte har någon stor ekonomisk betydelse. Enligt vad många arbetsförmedlare sagt till oss har det dock haft en stor psykologisk betydelse när diskussioner om arbete på annan ort förs med de arbetssökande.

För ungdom i Norrland som inte kunnat få arbete i hemorten rör det sig ofta om stora avstånd till en ny arbetsmarknad.

För att underlätta omställningen för de unga, och för att möjliggöra en fortsatt kontakt med hemorten utgår för närvarande ett bidrag till hemresor, två resor per månad i sex månader. Detta har varit mycket betydelsefullt för såväl de flyttande ungdomarna som för de anhöriga på hemorten.

Flyttning till andra områden är för många, främst i Norrland, den enda lösningen att kunna få nytt arbete och etablera sig på arbetsmarknaden. För att kunna arbeta med en rörlighet på arbetsmarknaden under *socialt acceptabla former* är bidragen nödvändiga. Månadsresor för ungdomar och möjligheten till återflyttning är för arbetssökande en viktig trygghetsfaktor inför ett beslut om arbete på annan ort.

I budgetpropositionen föreslås att såväl återflyttningsbidraget som bidraget till månadsresor för ungdomar avskaffas. Vi anser att dessa stödformer har betydande fördelar och framdeles bör kunna inrymmas genom omfördelning av anslagen för sysselsättningsskapande åtgärder.

Hemställan

Med hänvisning till vad vi här anfört hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad vi anfört i motionen angående rekryteringsstöd, återflyttningsbidrag och bidrag till ungdomars månadsresor.

Stockholm den 24 januari 1986

Nils-Olof Gustafsson (s)

Margareta Winberg (s)

Martin Segerstedt (s)